

pont sobre el Ter entre l'Hospital Josep Trueta i el Pont Major sembla que s'acabarà a final d'any; les obres del Pallol es van concretant, i finalment sembla que es definirà quin projecte es portarà a terme allà on hi havia el cinema Modern, de gràt record.

EL PLA DE L'ESTANY

xavi xargay

Braços enlaire | L'*Alcover-Moll* ni l'ementa; en el *Coromines* hi surt com a paraula derivada, sense cap aclariment; per al *DIEC* i el *Fabra* no existeix. No ens ha d'estranyar, doncs, que els banyolins l'hagin agafada com a fet diferencial, com a símbol de singularitat de la parla plaestanyina (per emprar un terme que s'escampa com heura borda per les pàgines d'Internet i blogs diversos) davant la norma reguladora barcelonina. Em refereixo a la paraula «esperxat» (el corrector automàtic de l'ordinador també me la considera errònia!). Quan els nens pladestanyencs juguen a pilota, si xuten fort se'ls hi sol esperxar a dalt d'un arbre o al terrat del veí. Podria ser que el terme vingués del fet d'usar una perxa per sacsejar les oliveres o els noguers i ferne caure els fruits; més probablement,

té a veure amb la perxa que hi havia a moltes cases de la comarca, suspesa arran de sostre d'uns ganxos amb forma de cua de porc, i que servien per penjar-hi els forcs d'all. Aquesta giragonsa lexicogràfica ve a tomb perquè «Els Esperxats de l'Estany» és el nom que rep la primera colla castellera de la comarca. No estan penjats en forma horitzontal, ni perduts en el brancatge de cap arbre, però el nom transmet el desig de tirar amunt que defineix el món dels castells. Tenen la seu a Porqueres i l'origen en dos estudiants que participen en colles castelleres universitàries. Gràcies a un sistema de micro-mecenatge, han recollit els diners que necessitaven. Es llegia a la pàgina on es podien fer aportacions: «Després de poc més d'un any de començar a enfeixar els nostres primers castellers, de tancar les primeres pinyes i d'alçar les mans per tocar el cel ha arribat l'hora de canviar les nostres camises blanques per les camises esperxades, ha arribat l'hora del bateig!!». En el bateig els han acompanyat Els Marrecs de Salt i la Colla Castellera de Figueres.

Tocant de peus a terra | El projecte «Fem un hort!» ha rebut la menció especial del jurat del premi Candi Villafrane de l'Ajuntament de Lleida, per a la promoció de la igualtat d'oportunitats i la no discriminació. L'any 2010, l'Escola Bressol municipal La Balca va encarregar al COIET (Centre Ocupacional i Especial de Treball) l'adequació d'un

espai del pati per ubicar-hi un hort. Des del 2011, els joves del COIET i els nens de P2 treballen a l'hort del pati, compren planter al mercat, construeixen petits hivernacles... Més enllà de l'hort, es produeix una interessant socialització d'uns i altres. «D'una banda, els petits estableixen amb els seus mestres una relació sense els prejudicis que segurament els adults sí que tindriem, i, de l'altra, els usuaris del COIET s'entreguen entusiastes a transmetre els seus coneixements. S'ha establert una relació de familiaritat i d'emocions molt fortes. Les persones amb discapacitat estan acostumades a rebre suport d'altra gent, mentre que aquí són ells els que donen les indicacions. Aquest canvi de rol fa que millori la seva autoestima». Aquesta és la valoració que en fan els responsables del COIET. En èpoques de retallades a les dependències (i a les independències), aquest fer pinya és un exemple de com, tocant de peus a terra, ens podem esperxar fins a les estrelles.

LA SELVA

joan domènech

Estadístiques de Lloret | Les dades sobre la utilització del MOLL (Museu Obert de Lloret), integrat pels jardins de Santa Clotilde, el Museu del Mar,

>> «Els Esperxats de l'Estany» és la primera colla castellera del Pla de l'Estany.

ELS ESPERXATS DE L'ESTANY

